

munalbestyrelser. Man har ment, at Kommunerne bør i væsentlig Grad have Ret til at tale med, naar der skal ske Forandring i den bestaaende Alderdomsunderstøttelseslov, og i denne Betragtning er jeg ganske enig. Naar en Lovgivning som denne medfører en aarlig Udgift for Stat og Kommune af over 5 Mill. Kr., og heri endda ikke medregnet det betydelige Arbejde og de ikke ubetydelige Administrationsudgifter for Kommunerne, som ere forbundne med Loven, forekommer det mig, at det er et billigt Forlangende for Kommunerne at faa Lov at udtale sig om de Ændringer, man ønsker deri. Det var denne Betragtning, der ledede mig, da jeg straks efterkom den Opfordring, der var givet mig fra Udvalgets Side i Fjor til at indhente Oplysninger Landet over fra Kommunalbestyrelserne, og det er altsaa disse Indberetninger, der have ført til, at Udvalget har opgivet Tanken om at komme frem med vidtgaende Forslag eller adoptere det af Socialdemokraterne fremsatte Forslag. Udvalget vil blive ved den gamle Ordning og kun foreslaa nogle Ændringer i denne. Naar det nu altsaa har været det afgørende for Udvalgets Forslag, hvad man i den Henseende Landet over har ment, bliver det dog ogsaa af Betydning at undersøge, hvorvidt Udvalget nu ogsaa i de af det stillede Forslag er i Overensstemmelse med den Opinion, som har givet sig til Kende i de talrige Indberetninger om denne Sag, der ere fremkomne fra de kommunale Raad. I saa Henseende kan jeg sige, at hvad angaar Ændringsforslagene Nr. 1, 3, 4, 5, 6 og 7, kan jeg ikke se, at der i dem er fremkommet noget fra Amtsraad, By- eller Kommunalraad eller Sogneraad, som skulde raade til at lade være med at vedtage disse Ændringer, der jo for Resten heller ikke ere af nogen indgribende Betydning. Det samme gælder ogsaa om det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Lohmann). Jeg tror, det er rigtigt, at naar man vil forandre i denne Lov, bør man skaffe Bestemmelser, som sigte til at klargøre det Forhold, det ærede Medlem drog frem, som ellers maaske volde Vanskeligheder, og som det ogsaa vil være Ministeriet kært at faa bragt ud af Verden. Dette er altsammen ikke meget vigtige Punkter, og jeg har for mit Vedkommende ingen principielle Indvendinger at gøre mod de af Udvalget stillede Ændringer.

Anderledes forholder det sig med Ændringsforslag Nr. 2, hvor man har foreslaaet — hvad det ærede Medlem for Thi-

sted Amts 3die Valgkreds allerede har udtalt sig imod — at den Adgang, som nu findes til at faa Alderdomsunderstøttelse, naar vedkommende i 10 Aar ikke har faaet Fattighjælp, og de i øvrigt opfyldte, hvad der er foreskrevet, skulde udvides til dem, der i 5 Aar have holdt sig fri for Fattighjælp. Det forholder sig med denne Bestemmelse anderledes end med de øvrige Forslag. Det er nemlig ikke saaledes, at der foreligger et Plebiscit fra de kommunale Myndigheder i saa Henseende. Der foreligger tværtimod ganske bestemte Udtalelser fra hele Landet om, at man ikke ønsker denne Forandring. Det forekommer mig derfor underligt, at man samtidig med, at man paaberaaber sig Folkestemningen for ikke at gaa videre paa de andre Punkter, paa dette Punkt vil stille et Forslag, som, efter hvad jeg har kunnet finde, er i meget betydelig Uoverensstemmelse med de Ønsker, der næres af de kommunale Raad. For det første har man jo ganske i Almindelighed fra 11 Amter, 21 Byraad, 6 Sogneraadforeninger og 65 Sogneraad — det er næsten alle de Udtalelser, der ere fremkomne — udtalt Ønsket om at faa Værdighedsbestemmelserne skærpede. Men jeg finder intet i Udvalgets Forslag i Retning af at faa Værdighedsbestemmelserne skærpede. Derimod finder jeg den Bestemmelse foreslaaet, at der i Stedet for 10 Aar skulde sættes 5 Aar. Det maa dog siges, at naar dette er en af de væsentlige Værdighedsbestemmelser, som den ærede Ordfører ogsaa kaldte det, er det ikke at skærpe Bestemmelserne, naar Fordringen nedsættes fra 10 Aar til 5 Aar. Det almindelige Ønske var: ikke at gøre Værdighedsbetingelserne slappere men at skærpe dem. Her foreslaas det modsatte. Hvad særlig Nedsættelsen fra 10 til 5 Aar angaar, er der 9 Amter, 12 Byraad, 5 Sogneraadforeninger og 96 Sogneraad, som have udtalt sig for Bibeholdelsen af den nuværende Bestemmelse om 10 Aar, medens kun 3 Amter, 5 Byraad, 3 Sogneraadforeninger og 13 Sogneraad have udtalt sig for at sætte Grænsen ned fra 10 til 5 Aar. Nu forekommer det mig, at i en Sag, hvor Kommunerne ere saa stærkt interesserede ogsaa i økonomisk Henseende, kan det ikke være Meningen, naar man spørger, hvad de kommunale Raad ønske, og faar Svar derpaa, fra Rigsdagens Side at vedtage Bestemmelser, der gaa netop i modsat Retning af de udtalte Ønsker. Men det forekommer mig, at det ærede Udvalgs Flertal foreslaar, at det er det, der skal gøres ved denne Lej-